

ISSN: 2774-0390 (Online)

วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
Journal of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University
Homepage: <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/JMSSNRU>
e-mail: jmssnru@gmail.com

การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3

General administration in the digital era of school administrators
in Nong Han 2 school group under Udon Thani Primary
Education Service Area Office 3

ธนาชัย เพียรไธสง^{1*}, อมรทิพย์ เจริญผล², ชารี มณีศรี³

Thanachai Piantaisong^{1*}, Amornthip Charoenphol², Charee Manesri³

^{1,2,3} หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี

^{1,2,3} Master of Education Program in Educational Administration, Ratchathani University, Udonthani Campus

*Corresponding author's e-mail: moesc.1041680555@gmail.com^{1*}, amornthipc@gmail.com², Chalee@rtu.ac.th³

Received: February 22, 2026

Revised: March 09, 2026

Accepted: April 08, 2026

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาาระดับและแนวทางการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูกลุ่มหนองหาน 2 จำนวน 127 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง .67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Forms ได้รับตอบกลับ 127 คน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล รองลงมา คือ งานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล และ งานโสต/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล 2) แนวทางพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล ด้านงานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบติดตามและจัดการสิ่งแวดล้อมแบบดิจิทัล ควรพัฒนาระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ น้ำ และดิน ในบริเวณโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ควรใช้เทคโนโลยีในการดูแลรักษาต้นไม้และภูมิทัศน์ เช่น ระบบรดน้ำอัตโนมัติ ควรใช้แอปพลิเคชันติดตามการเจริญเติบโตของพืชในโรงเรียน ควรสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน ครู และชุมชนในกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และควรพัฒนาระบบออนไลน์เพื่อส่งเสริมการจัดการขยะแบบยั่งยืนในโรงเรียน

คำสำคัญ: การบริหารงานทั่วไป, ยุคดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This objectives of this research were to investigate the level and approaches of general administration in the digital age era among school administrators in the Nong Han 2 School group. The sample consisted of 127 teachers from the Nong Han 2 School group. The research instrument was a questionnaire with content validity index ranging from 0.67 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.96. Data collection was conducted via online questionnaire using Google Forms, yielding 127 responses which represented a 100% response rate. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. Research findings revealed that: 1) the overall level of general administration in the digital era among school administrators was a high level, and when considering each aspect individually, all aspects were at a high level. The aspect with the highest mean was religious and community activities in the digital era, followed in descending order by information network systems and audio-visual/public relations. Conversely, environment and landscape received the lowest mean score. 2) Guidelines for developing general administration regarding digital environment and landscape management dictate that school administrators should implement digital environmental monitoring systems for continuous tracking of air, water, and soil quality, deploy smart technologies for landscape maintenance, such as automatic irrigation and plant growth tracking applications, establish online platforms to foster the participation of students, teachers, and the community in environmental conservation, and develop digital systems to promote sustainable waste management within the schools.

Keywords: general administration, digital era, school administrators

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้วางรากฐานสำคัญด้านการศึกษาโดยมาตรา 49 รับรองสิทธิการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังให้การสนับสนุนผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ยากไร้ให้เข้าถึงการศึกษาอย่าง เท่าเทียมรวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มาตรา 80(3) กำหนดให้พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ โดยจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องมุ่งเน้นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึกความเป็นไทยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ตอบสนองความต้องการของประเทศ การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างความเท่าเทียมในสังคม และเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศกฎหมายดังกล่าวสะท้อนเจตนารมณ์ของรัฐในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนทุกคน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึงจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนรัฐจึงต้องจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ (ฉัตรชัย ตันตรานนท์, 2562)

การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ประสบปัญหาสำคัญหลายประการ โดยเริ่มจากปัญหาด้านบุคลากรที่ยังขาดทักษะ และมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นไปอย่างล่าช้า นอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์ที่ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียรและมีความเร็วไม่เพียงพอ อุปกรณ์เทคโนโลยีไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน รวมถึงขาดงบประมาณในการจัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์ ขณะที่ด้านการบริหารจัดการยังขาดแผนการพัฒนาด้านดิจิทัลที่ชัดเจนและต่อเนื่อง การสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงานยังไม่มีประสิทธิภาพ และมีขั้นตอนการทำงานที่ซ้ำซ้อนไม่ยืดหยุ่น ซึ่งปัญหาทั้งหมดนี้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไปของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3, 2567)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 เพื่อนำผลการวิจัยเกี่ยวกับงานบริหารงานทั่วไป ไปใช้ในการจัดการศึกษา และงานสนับสนุนอื่น ๆ ทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถทุ่มเทให้กับงานสอนและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างเต็มที่ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

1. การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และชุมชน เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนและยุทธศาสตร์ที่กำหนด กระบวนการดังกล่าวครอบคลุมการวางแผน การจัดองค์กร การอำนวยการ และการควบคุม ตลอดจนการใช้เทคนิคการจูงใจและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อผสมผสานความร่วมมือของบุคคลให้มุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (ปาริฉัตร โชติจันทร์ และสุชาติ บางวิเศษ, 2560)

2. ความสำคัญของการบริหารการศึกษา มีความสำคัญต่อการศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะและสมรรถนะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพจึงมีบทบาทสำคัญในการทำให้ระบบการศึกษาสามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ การบริหารการศึกษาที่เข้มแข็งยังช่วยสร้างระบบการดำเนินงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ (accountability) โดยสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จ นอกจากมีการจัดการเรียนการสอนที่มี

คุณภาพแล้ว ยังต้องมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานโดยรวม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป

1. การบริหารงานทั่วไปเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยทำหน้าที่รองรับภารกิจต่าง ๆ ของหน่วยงาน เช่น งานธุรการ งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานสารสนเทศ แม้ว่าการดำเนินงานเหล่านี้จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนหรือภารกิจหลักโดยตรง แต่ถือเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรมีความเป็นระบบ เกิดความคล่องตัว และสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การบริหารงานทั่วไปจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สังคม และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Bernard, 1986; อนุเดช บำรุงสระและพิมพ์พรพรณ เพชรสมบัติ, 2564)

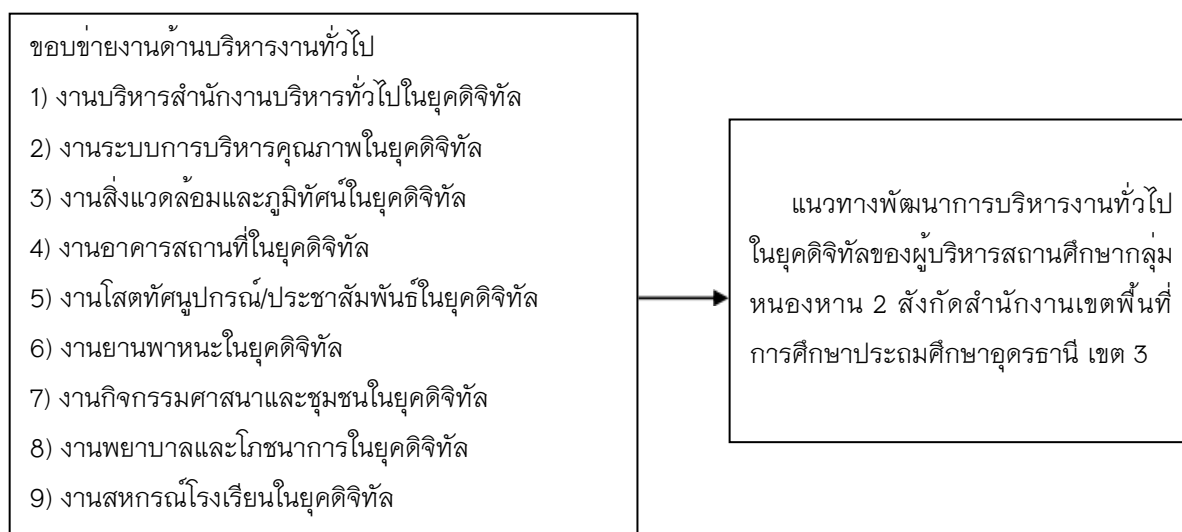
2. การบริหารงานทั่วไปยังมีส่วนช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่สถานศึกษาต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบการทำงานให้รวดเร็วและมีความถูกต้องมากขึ้น อีกทั้งในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดความไม่แน่นอน การบริหารงานทั่วไปยังช่วยให้องค์กรสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น และรักษาความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (Bernard, 1986; อนุเดช บำรุงสระและพิมพ์พรพรณ เพชรสมบัติ, 2564)

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ โดยต้องอาศัยการวางแผน การบริหารจัดการที่เป็นระบบ และความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู บุคลากร และชุมชน เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ การบริหารงานทั่วไปจึงถือเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนภารกิจของสถานศึกษา แม้จะเป็นงานเบื้องหลัง เช่น งานธุรการ งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ และงานสารสนเทศ แต่มีส่วนช่วยให้การบริหารโรงเรียนเกิดความคล่องตัว ลดภาระของครูและบุคลากร ทำให้ครูสามารถมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษามีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาองค์กรให้ก้าวทันบริบทของศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยนำขอบข่ายงานบริหารทั่วไปของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 (2566) มี 11 ภารกิจ มากำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย สามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในกลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 จากสถานศึกษาจำนวน 19 แห่ง รวมทั้งสิ้น 186 คน จำแนกตามวิทยฐานะ ได้แก่ ครูไม่มีวิทยฐานะ ครูชำนาญการ และครูชำนาญการพิเศษ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวน 127 คน จำแนกเป็นครูไม่มีวิทยฐานะ จำนวน 70 คน ครูชำนาญการ จำนวน 13 คน และครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) และวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (checklist) จำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) จำนวน 35 ข้อ ครอบคลุม 11 ด้าน ได้แก่ 1) งานบริหารสำนักงานบริหารทั่วไป 2) งานระบบการบริหารคุณภาพ 3) งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ 4) งานอาคารสถานที่ 5) งานโสตทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ 6) งานยานพาหนะ 7) งานกิจกรรมศาสนาและชุมชน 8) งานพยาบาลและโภชนาการ 9) งานสหกรณ์โรงเรียน 10) งานระบบเครือข่ายสารสนเทศ และ 11) งานรักษาความปลอดภัย/เวรยาม และตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยเริ่มจากการศึกษาทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบสอบถาม จากนั้นได้นำแบบสอบถามของธัญญาลักษณ์ นิยมเพชร และชุติมา พรหมพวย

(2564) มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของการวิจัยครั้งนี้ เมื่อพัฒนาแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความครอบคลุม และความเหมาะสมของภาษา พร้อมทั้งหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง .67–1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในระดับที่ยอมรับได้ หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .96 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นในระดับสูง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี จากนั้นส่งหนังสือขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษาในกลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม โดยการเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ผ่าน Google Form ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบจำนวน 127 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้สถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล โดยข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ (Best & Kahn, 1998) โดยแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51–5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51–4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51–3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51–2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยจัดหมวดหมู่ข้อมูลหาค่าความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางเพื่อให้เห็นภาพรวมของข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาอย่างชัดเจน

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 โดยภาพรวม

ด้านที่	การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2	$\bar{X}$	S.D.	ระดับบริหารงาน
1	งานบริหารสำนักงานบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล	4.12	.62	มาก
2	งานระบบการบริหารคุณภาพในยุคดิจิทัล	4.30	.69	มาก
3	งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล	4.10	.60	มาก
4	งานอาคารสถานที่ในยุคดิจิทัล	4.32	.75	มาก
5	งานโสตทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล	4.25	.69	มาก
6	งานยานพาหนะในยุคดิจิทัล	4.34	.72	มาก
7	งานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล	4.42	.74	มาก
8	งานพยาบาลและโภชนาการในยุคดิจิทัล	4.28	.68	มาก
9	ร้านสหกรณ์โรงเรียน	4.28	.70	มาก
10	งานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล	4.35	.72	มาก
11	งานรักษาความปลอดภัย/เวรยามในยุคดิจิทัล	4.30	.65	มาก
ภาพรวม		4.28	.69	มาก

จากตาราง 1 พบว่า การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .69) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ งานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .74) รองลงมา คือ งานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .72) และ งานโสตทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .72) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .60)

แนวทางพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ดังนี้

1. ด้านงานบริหารสำนักงานบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลสำหรับจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลบุคลากร รวมทั้งปรับปรุงฐานข้อมูลนักเรียนให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสื่อสารออนไลน์และแอปพลิเคชันเพื่อการประสานงานภายในองค์กร เพื่อลดขั้นตอนการทำงานและเพิ่มความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดทำระบบบริการออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและใช้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียนผ่านช่องทางดิจิทัลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2. ด้านงานระบบการบริหารคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลคุณภาพการศึกษาแบบออนไลน์ พร้อมทั้งระบบวิเคราะห์และรายงานผลอย่างต่อเนื่องและแม่นยำ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดทำและบริหารจัดการเอกสารมาตรฐานคุณภาพ รวมถึงพัฒนาระบบจัดเก็บเอกสารที่เข้าถึงได้สะดวกและปลอดภัย ตลอดจนจัดทำระบบรายงานผลและแดชบอร์ดแสดงผลการดำเนินงานแบบเรียลไทม์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการปรับปรุงงานด้านคุณภาพได้อย่างทันทั่วถึง

3. ด้านงานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบติดตามและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนในรูปแบบดิจิทัล พร้อมทั้งระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ น้ำ และดินอย่างต่อเนื่อง นำเทคโนโลยีสมาร์ตมาใช้ในการดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์ เช่น ระบบรดน้ำอัตโนมัติ และแอปพลิเคชันติดตามการเจริญเติบโตของพืช รวมทั้งจัดทำแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู นักเรียน และชุมชน ในกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบสนับสนุนการจัดการขยะอย่างยั่งยืนภายในโรงเรียน

4. ด้านงานอาคารสถานที่ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการซ่อมแซมอาคารสถานที่ในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้สามารถติดตามสถานะและกำหนดการซ่อมบำรุงได้อย่างเป็นระบบและทันเวลา รวมถึงการนำเทคโนโลยีสมาร์ตมาใช้ในการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดพลังงาน ตลอดจนจัดทำระบบจองและบริหารจัดการการใช้ห้องเรียนและพื้นที่ต่าง ๆ ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้การใช้พื้นที่ของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส

5. ด้านงานสารสนเทศ/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างรวดเร็ว โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ เช่น เว็บไซต์ของโรงเรียน สื่อสังคมออนไลน์ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม และผลงานของโรงเรียนให้ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชนได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึง รวมถึงการพัฒนาระบบเสียงตามสายและระบบสื่อสารภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนส่งเสริมการผลิตสื่อดิจิทัล เช่น วิดีโอหรือสื่อออนไลน์ เพื่อช่วยนำเสนอภาพลักษณ์และกิจกรรมของโรงเรียนในรูปแบบที่น่าสนใจและเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

6. ด้านงานยานพาหนะในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบบริหารจัดการยานพาหนะของโรงเรียนให้มีความเป็นระบบมากขึ้น โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการตรวจสอบข้อมูลการใช้งาน การบำรุงรักษา และการจัดตารางการเดินทาง

7. ด้านงานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการกิจกรรมด้านศาสนา ประเพณี และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อให้ผู้ปกครองและประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้มากขึ้น เช่น การประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านช่องทางออนไลน์ การประสานงานผ่านระบบดิจิทัล และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศาสนาและคุณธรรมผ่านสื่อออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และส่งเสริมการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่อง

8. ด้านงานพยาบาลและโภชนาการในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบดูแลสุขภาพนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยจัดเก็บและบริหารข้อมูลสุขภาพให้เป็นระบบ เพื่อให้ครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอาหารกลางวัน การควบคุมคุณภาพอาหาร และการติดตามพฤติกรรมด้านสุขภาพของนักเรียน นอกจากนี้ควรเปิดช่องทางให้ผู้ปกครองสามารถรับทราบข้อมูลสุขภาพของบุตรหลานได้อย่างสะดวก เพื่อร่วมกันดูแลนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

9. ด้านงานสหกรณ์โรงเรียนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบบริหารงานสหกรณ์โรงเรียนให้มีความทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีช่วยจัดการข้อมูลสมาชิก ระบบบัญชี และการดำเนินงานต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องและตรวจสอบได้ รวมถึงนำระบบออนไลน์มาใช้ในการประชาสัมพันธ์และจำหน่ายสินค้า เพื่อเพิ่มความสะดวกแก่ผู้ให้บริการ อีกทั้งควรส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานสหกรณ์ผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนและสมาชิกมีความเข้าใจและสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารงานสหกรณ์ได้มากขึ้น

10. ด้านงานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริมและพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศของโรงเรียนให้มีความพร้อมและเหมาะสมต่อการใช้งานในด้านการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานภายในสถานศึกษา โดยจัดให้มีระบบอินเทอร์เน็ตที่เพียงพอ ครอบคลุมพื้นที่การใช้งาน และสามารถ

รองรับการใช้งานของครู บุคลากร และนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรมีการดูแลรักษาระบบสารสนเทศให้สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดเก็บและสำรองข้อมูลอย่างเป็นระบบ การกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูล และการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีอย่างปลอดภัย เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดจากการใช้งานระบบสารสนเทศ และช่วยให้การบริหารจัดการของโรงเรียนดำเนินไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

11. ด้านงานรักษาความปลอดภัย/เวรยามในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น ระบบกล้องวงจรปิด ระบบควบคุมการเข้า-ออก และระบบตรวจสอบพื้นที่ เพื่อช่วยป้องกันและลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ควรมีระบบสื่อสารและประสานงานที่รวดเร็วระหว่างผู้รับผิดชอบ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างเหมาะสม และสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรภายในโรงเรียน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

1. การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 ผลการวิจัยพบว่าการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยด้านที่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ได้แก่ งานกิจกรรมศาสนาและชุมชน งานระบบเครือข่ายสารสนเทศ และงานโสตทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านที่มีผลการดำเนินงานต่ำสุด คือ งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ ผลการวิจัยในลักษณะดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา ช่วยให้การติดต่อสื่อสาร การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการประสานงานสามารถดำเนินการได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่มุ่งนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมพูนุท คำธราและวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2567) รวมถึงยุทธนา ล้ำเลิศ และวีรภัทร ภัทรกุล (2566) ที่พบว่า การบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยี และการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการบริหารงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมา คำเมือง และศิริกาญจน์ ไกรบำรุง (2558) อนุเดช บ้านสระและพิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2564) ที่กล่าวถึงความสำคัญของงานประชาสัมพันธ์ในการเป็นช่องทางสื่อสารระหว่างสถานศึกษากับชุมชน รวมทั้งช่วยสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการดำเนินงานของโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์มีระดับการดำเนินงานต่ำสุด อาจเป็นเพราะงานด้านนี้ต้องอาศัยทั้งงบประมาณ บุคลากร และการวางแผนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงต้องมีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งบางแห่งอาจยังไม่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและความพร้อมของบุคลากร สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย ดันตรานนท์ (2562) ที่พบว่า การบริหารงานทั่วไปบางด้านยังมีข้อจำกัดจากปัจจัยสนับสนุนในการดำเนินงาน ผู้วิจัยเห็นว่า การพัฒนางานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัลควรเริ่มจากการจัดระบบการทำงานที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เช่น การจัดเก็บข้อมูลพื้นที่ การวางแผนดูแลรักษา และการสร้างความร่วมมือจากครู

บุคลากร นักเรียน และชุมชน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารจัดการ เพื่อให้งานด้านสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาไปพร้อมกับงานด้านอื่น ๆ และทำให้การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. แนวทางพัฒนาการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 งานบริหารสำนักงานบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีสื่อสารออนไลน์เป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากช่วยให้การจัดเก็บข้อมูล การติดต่อประสานงาน และการดำเนินงานภายในสถานศึกษามีความรวดเร็วและเป็นระบบมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูนุท คำธรา และวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2567) และฉัตรชัย ตันตรานนท์ (2562) ที่พบว่า เทคโนโลยีและทรัพยากรสนับสนุนมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนางานบริหารทั่วไป ผู้วิจัยเห็นว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ควรเน้นการจัดการข้อมูลให้เกิดประโยชน์ต่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหาร

2.2 งานระบบการบริหารคุณภาพในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การใช้ระบบติดตามและประเมินผลแบบออนไลน์เป็นแนวทางสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้บริหารสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของงานและนำข้อมูลไปปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดวงจร PDCA และงานวิจัยของชมพูนุท คำธรา และวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2567) รวมถึงยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) ที่เน้นการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา

2.3 งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัลมีแนวทางการพัฒนาหลายด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การพัฒนาระบบติดตามและจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา รองลงมาคือการติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น อากาศ น้ำ และสภาพดินในบริเวณโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการดูแลภูมิทัศน์และพื้นที่สีเขียว เช่น การรดน้ำอัตโนมัติ การใช้เครื่องมือหรือแอปพลิเคชันช่วยติดตามการเจริญเติบโตของพืช การสร้างช่องทางออนไลน์เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน ครู และชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาระบบการจัดการขยะภายในโรงเรียนให้มีความเป็นระบบและยั่งยืน เหตุผลที่ระบบติดตามและจัดการสิ่งแวดล้อมถูกให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นระบบพื้นฐานที่ช่วยรวบรวมข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดในโรงเรียน ทำให้ผู้บริหารสามารถเห็นภาพรวมของสถานการณ์ วิเคราะห์ปัญหา และนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังช่วยให้การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมในส่วนอื่น ๆ มีความต่อเนื่องและเป็นระบบมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูนุท คำธรา (2566) ที่พบว่า การดำเนินงานบริหารทั่วไปด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับความสำคัญสูงและควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย ตันตรานนท์ (2562) ที่เสนอว่า การพัฒนางานบริหารทั่วไปควรคำนึงถึงความพร้อมของทรัพยากรและการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

2.4 งานอาคารสถานที่ในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า งานอาคารสถานที่ในยุคดิจิทัลมีแนวทางการพัฒนาหลายด้าน โดยสามารถเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การพัฒนาระบบดูแลและซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ให้มีความเป็นระบบและสามารถติดตามการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือการติดตามสภาพอาคารและการวางแผนการซ่อมบำรุงให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งานและเกิดความทันเวลา การนำเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการบริหารจัดการอาคารสถานที่ การพัฒนาระบบการจัดการพลังงานและสาธารณูปโภคให้เกิดประสิทธิภาพ การจัดระบบการใช้ห้องเรียนและพื้นที่ต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบผ่านการบันทึกข้อมูล และการพัฒนาการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เหตุผลที่การดูแลและซ่อมบำรุงอาคาร

สถานที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นภารกิจพื้นฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัยและความพร้อมในการใช้งานของอาคาร หากสถานศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลและติดตามการซ่อมบำรุงอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถรับรู้สภาพปัญหาได้อย่างต่อเนื่อง วางแผนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ลดความล่าช้าในการซ่อมแซม และช่วยให้การใช้ทรัพยากรและงบประมาณเกิดประสิทธิภาพมากขึ้นในระยะยาว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) การบริหารงานอาคารสถานที่ควรกำหนดขอบเขตงานให้ชัดเจน มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมพูนุท คำธรา (2566) ที่พบว่า การบริหารงานด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในระดับสูง และควรได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาใช้นับสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

2.5 งานโลดทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อดิจิทัลหลายช่องทางเป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากช่วยให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการติดต่อกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) และ ณัฏฐชัย ตันตรานนท์ (2562) ที่พบว่า เทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสารของสถานศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมจะช่วยสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นต่อโรงเรียน

2.6 งานยานพาหนะในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการยานพาหนะของโรงเรียนในยุคดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับการจัดทำข้อมูลยานพาหนะอย่างเป็นระบบ โดยโรงเรียนมีการใช้ยานพาหนะเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหลายด้าน เช่น การรับ-ส่งนักเรียน การเดินทางไปราชการ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน การขนส่งอุปกรณ์การเรียน และการสนับสนุนภารกิจต่าง ๆ ของสถานศึกษา ทั้งนี้ยานพาหนะที่ใช้ในโรงเรียน เช่น รถโดยสารรับ-ส่งนักเรียน รถตู้ รถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถสำหรับงานบริการอื่น ๆ จำเป็นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้อง เช่น จำนวนรถ ประเภทของรถ ผู้รับผิดชอบ ตารางการใช้งาน ประวัติการซ่อมบำรุง และข้อมูลการเดินทาง การนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการยานพาหนะ ช่วยให้โรงเรียนสามารถตรวจสอบการใช้งาน วางแผนการเดินทาง ลดความซ้ำซ้อนในการใช้รถ ควบคุมค่าใช้จ่าย และเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) ที่เน้นการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กร ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดทำฐานข้อมูลยานพาหนะจึงไม่ใช่เพียงการเก็บข้อมูลรถเท่านั้น แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผน ตัดสินใจ และบริหารทรัพยากรของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาว

2.7 งานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมและประสานงานกับชุมชนช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม และงานวิจัยของ ชมพูนุท คำธราและวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2567) รวมถึงแนวความคิดของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) ที่ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้วิจัยเห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นช่องทางสำคัญในการเชื่อมความสัมพันธ์ของสถานศึกษากับสังคม

2.8 งานพยาบาลและโภชนาการในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูลสุขภาพนักเรียนแบบดิจิทัลเป็นแนวทางสำคัญ เพราะช่วยให้ครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถติดตามข้อมูลสุขภาพและดูแลนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) และอนุเดช บานสระและพิมลพรพรรณ เพชรสมบัติ (2564) ที่เน้นการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการดูแลนักเรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ระบบข้อมูลสุขภาพที่เป็นระบบจะช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของนักเรียน

2.9 งานสหกรณ์โรงเรียนในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนางานสหกรณ์โรงเรียนในยุคดิจิทัลควรเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการข้อมูลสมาชิกและระบบบัญชี เช่น การจัดทำฐานข้อมูลสมาชิก การบันทึก

การฝาก-ถอนเงิน การสรุปรายรับ-รายจ่าย และการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้การดำเนินงานมีความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) และฉัตรชัย ตันตรานนท์ (2562) ที่ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการ ผู้วิจัยเห็นว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานไม่เพียงช่วยลดความผิดพลาดด้านเอกสารและการจัดทำบัญชีเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะด้านการเงิน การวางแผน และการบริหารจัดการจากการปฏิบัติจริง

2.10 งานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากเป็นพื้นฐานที่รองรับการเรียนการสอนและการบริหารงานในรูปแบบดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมพูนุท คำธราและวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2567) และเบญจมา คำเมือง และศิริกาญจน์ ไกรบำรุง (2558) ที่กล่าวถึงความสำคัญของระบบสารสนเทศต่อการบริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่า โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับระบบที่ใช้งานได้จริง เช่น อินเทอร์เน็ตที่เพียงพอ การดูแลข้อมูล และการใช้งานอย่างปลอดภัย

2.11 งานรักษาความปลอดภัย/เวรยามในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาระบบกล้องวงจรปิดและเทคโนโลยีช่วยรักษาความปลอดภัยเป็นแนวทางสำคัญ เนื่องจากช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังและสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ครู และผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา ล้าเลิศ และวิรัช ภัทรกุล (2566) ที่เน้นการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยเห็นว่า การพัฒนาระบบความปลอดภัยควรเริ่มจากเทคโนโลยีพื้นฐานที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและสามารถใช้งานได้จริง

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบ "DIGITAL-11 Model" ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 3 ระดับที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1. โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (digital infrastructure) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัย และระบบอาคารสถานที่ให้พร้อมรองรับการทำงานในยุคดิจิทัลอย่างครบวงจร เพื่อเป็นรากฐานสำคัญที่จะขับเคลื่อนการบริหารในทุกมิติที่ตามมา

2. กระบวนการบริหารดิจิทัล (digital management process) ผู้บริหารต้องบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่งานบริหารสำนักงาน งานคุณภาพ งานนวัตกรรมและประชาสัมพันธ์ งานยานพาหนะ งานพยาบาลและโภชนาการ รวมถึงงานสหกรณ์โรงเรียน โดยมุ่งเน้นให้กระบวนการทำงานมีความรวดเร็ว โปร่งใส และลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น

3. การเชื่อมโยงชุมชนดิจิทัล (digital community engagement) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่างานกิจกรรมศาสนาและชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าบริบทชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดแข็งที่ควรนำเทคโนโลยีมาเสริมศักยภาพ โดยสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เปิดให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนได้อย่างสะดวกและต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัย "หลักการ 3 เชื่อม" คือ เชื่อมระบบ โดยบูรณาการเทคโนโลยีทั้ง 11 ด้านเข้าด้วยกันอย่างไม่แยกส่วน เชื่อมคน โดยสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และ เชื่อมข้อมูล โดยจัดการข้อมูลแบบ

เรียลไทม์เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างแม่นยำและทันสถานการณ์ ทั้งสามระดับนี้ต้องดำเนินการควบคู่กันจึงจะนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 งานบริหารสำนักงานบริหารทั่วไปในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรยังขาดทักษะในการใช้ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดเก็บเอกสารยังไม่เป็นระบบ ทำให้เกิดความล่าช้าในการสืบค้นข้อมูล ดังนั้นจึงควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเพิ่มทักษะ ลดข้อผิดพลาด และทำให้การทำงานมีความรวดเร็วมากขึ้น ควบคู่กับการพัฒนาระบบสารบรรณดิจิทัลและกำหนดมาตรฐานการจัดเก็บเอกสารที่ชัดเจน

1.2 งานระบบการบริหารคุณภาพในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความเข้าใจและการปฏิบัติตามนโยบายคุณภาพยังไม่สม่ำเสมอ จึงควรมีการสื่อสารนโยบายอย่างต่อเนื่องผ่านการประชุมและสื่อดิจิทัล พร้อมยกตัวอย่างการปฏิบัติที่ชัดเจน รวมถึงกำหนดผู้รับผิดชอบติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานมีความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

1.3 งานสิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์ในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การติดตามข้อมูลสิ่งแวดล้อมยังไม่ทันต่อสถานการณ์ การใช้เทคโนโลยีในการตรวจวัดคุณภาพอากาศและน้ำจะช่วยให้ได้ข้อมูลแบบเรียลไทม์ ช่วยให้สามารถเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แม้มีต้นทุน แต่สามารถเริ่มใช้ในจุดสำคัญและขยายผลได้ตามความเหมาะสม

1.4 งานอาคารสถานที่ในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การควบคุมการเข้า-ออก ยังไม่เป็นระบบเดียวกัน จึงควรนำระบบบัตรอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อเพิ่มความปลอดภัย ตรวจสอบการใช้งานพื้นที่ และลดภาระงานเจ้าหน้าที่ โดยเริ่มจากพื้นที่สำคัญ เช่น อาคารเรียนและห้องพิเศษ

1.5 งานโสตทัศนูปกรณ์/ประชาสัมพันธ์ในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การผลิตสื่อยังมีข้อจำกัดด้านบุคลากรและความหลากหลายของเนื้อหา จึงควรจัดตั้งทีมผลิตสื่อจากครูและนักเรียน พร้อมจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาสื่อให้มีความทันสมัย เช่น คลิปสั้นและอินโฟกราฟิก

1.6 งานยานพาหนะในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการยานพาหนะยังขาดระบบข้อมูลกลาง จึงควรพัฒนาฐานข้อมูลและระบบจองออนไลน์ เพื่อให้สามารถบริหารการใช้งานได้เป็นระบบ ลดความซ้ำซ้อน และช่วยให้วางแผนการใช้รถได้อย่างเหมาะสม

1.7 งานกิจกรรมศาสนาและชุมชนในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารกับชุมชนยังไม่ทั่วถึง จึงควรพัฒนาช่องทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ แอปพลิเคชัน และโซเชียลมีเดีย รวมถึงใช้การประชุมออนไลน์เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชน

1.8 งานพยาบาลและโภชนาการในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การติดตามสุขภาพนักเรียนยังใช้ระบบเดิมที่ไม่ทันสมัย จึงควรนำเทคโนโลยี เช่น สมาร์ทวอตช์ หรือระบบติดตามสุขภาพมาใช้ เพื่อช่วยเฝ้าระวังสุขภาพแบบเรียลไทม์และเพิ่มความรวดเร็วในการดูแลนักเรียน

1.9 ร้านสหกรณ์โรงเรียนในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การทำธุรกรรมยังมีความล่าช้าและเสี่ยงต่อความผิดพลาด จึงควรนำระบบ e-Payment มาใช้ โดยเริ่มทดลองในขอบเขตเล็กก่อน เพื่อประเมินความพร้อมและลดค่าใช้จ่ายของโรงเรียน พร้อมใช้ระบบที่มีอยู่แล้วเพื่อลดภาระการพัฒนา

1.10 งานระบบเครือข่ายสารสนเทศในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า ระบบยังมีความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของข้อมูล จึงควรมีการประเมินความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ ปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัย และอบรมบุคลากรให้ใช้งานระบบอย่างปลอดภัย เพื่อป้องกันการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต

1.11 งานรักษาความปลอดภัย/เวรยามในยุคดิจิทัล จากผลการวิจัยพบว่า การรักษาความปลอดภัยยังพึ่งพากำลังคนเป็นหลัก จึงควรนำเทคโนโลยี เช่น กล้องวงจรปิดและระบบแจ้งเตือนมาใช้ร่วมกับการวางแผนงบประมาณระยะยาว โดยเริ่มจากจุดเสี่ยงสำคัญก่อนและขยายผลตามความจำเป็น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 เพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารที่มีความเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ สามารถนำไปใช้ได้จริง และช่วยยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานทั่วไปให้มีความทันสมัยและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มหนองหาน 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 เนื่องจากการบริหารงานในยุคดิจิทัลมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย ทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยี และการบริหารจัดการ ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าจะมีความแตกต่างของระดับการนำเทคโนโลยีไปใช้ในแต่ละโรงเรียน ดังนั้นการศึกษาดังกล่าวจะช่วยให้ทราบองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ และสามารถนำไปพัฒนาแนวทางการบริหารให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพจริงได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรชัย ดันตรานนท์. (2562). การศึกษาแนวทางการพัฒนางานบริหารทั่วไปโรงเรียนวรวิทย์เชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ชมพูนุท คำธรา และวรกาญจน์ สุขสดเขียว. (2567). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารทั่วไปของโรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 15(2), 50-64.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/271709>.
- ธัญญาลักษณ์ นิยมเพชร และชุตินา พรหมผุย. (2564). การบริหารงานงานบริหารทั่วไปของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. การประชุมวิชาการระดับชาติวิทยาลัยนครราชสีมา. สืบค้น 10 มีนาคม 2569 จาก
http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2564Vol14No1_29.pdf.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9 ฉบับปรับปรุงใหม่). สุวีริยาสาส์น.
- เบ็ญจมา คำเมือง และศิริกาญจน์ ไกรบำรุง. (2558). การบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา ฉบับพิเศษ “ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2 ของวิทยาลัยนครราชสีมา”, 163-170.
http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2558Vol2558Noพิเศษ_20.pdf.

- ปาริฉัตร โชติจันทร์ และสุชาติ บางวิเศษ. (2560). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 5(18), 78–87. <https://jeal.snru.ac.th/ArticleView?ArticleID=503>.
- ยุทธนา ล้ำเลิศ และวีรภัทร ภัทรกุล. (2566). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานทั่วไปแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(2), 231–244. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jsa-journal/article/view/259431>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. (2566). *แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2567*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. <https://www.udonthani3.go.th/api/f/6e08716c-f07d-443b-ae70-5b1c53f39466.pdf>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. <https://www.udonthani3.go.th/api/f/94c6140c-eca1-46f4-8ebd-57c8577c132f.pdf>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. <https://www.onec.go.th/index.php/book/BookView/1540>.
- อนุเดช บำรุงสระ และพิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2564). แนวทางการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 13(2), 185–202. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/ptujournal/article/view/252305>.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1998). *Research in education* (8th ed). Allyn & Bacon.
- Barnard, C. I. (1968). *The function of the executive*. Harvard University Press.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>.